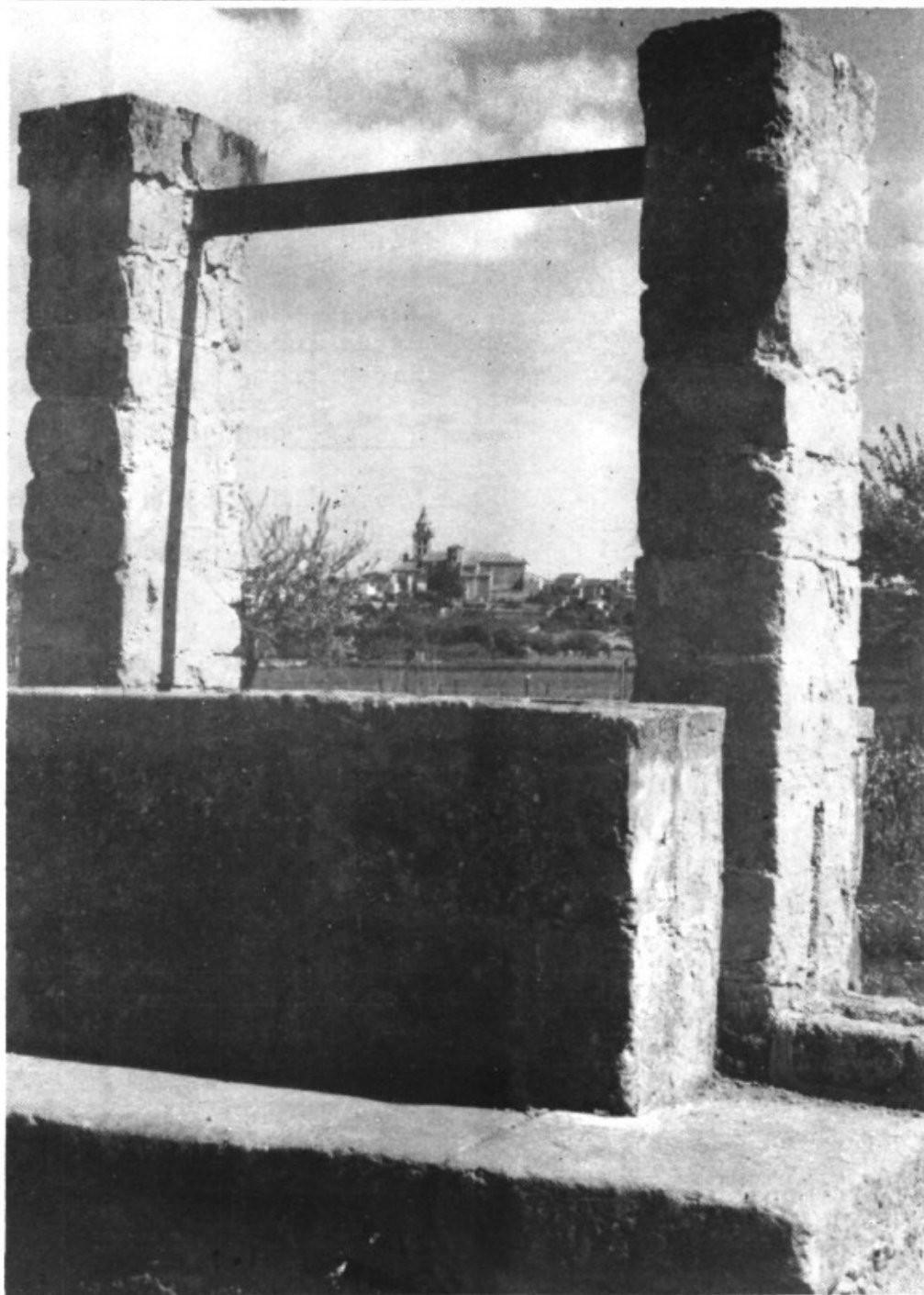

SA SELLA

REVISTA INFORMATIVA DE SENCELLES

JULIOL - AGOST 1988. Segona Epoca. Nº9

SUMARI

EDITORIAL.....	3
TEMPS ENRERA.....	4
OPINIO.....	5
ACTUALITAT MUNICIPAL....	6
ESGLÉSIA.....	7
ENTREVISTA.....	8
SA NOSTRA LLENGUA.....	10
TERCERA EDAT.....	11
SES ESCOLES.....	12
MUSICA.....	14
RUBERTS.....	15
SOCIETAT DE CACADORS....	16
TEMES DES CAMP.....	17
GRUP SANTA AGUEDA.....	18
ESPORTS.....	19
NOTÍCIES FRESQUES.....	22
BINIALI.....	23
AGRUPACIO ES JONC.....	24

MOVIMENT DEMOGRAFIC

ABRIL - MAIG 1.988

2 Naixements

7 Morts

1 Matrimoni

SA SELLA

Revista d'informació local.

JULIOL - AGOST 1988 (2ª època). Nº 9

REDACCIO

Jaume Arrom
Pere Vallès
M. Magdalena Coll
Joan Reinoso
Pere Llabrés
Joana Ferregut
Pep Vallés
Francisca Llabrés
Manolo Varquiel
Antonia Roig
Cati Oliver
Joan Munar
Jaime Perello
Ioni Vallés
Jeroni Campaner
Maria Zuàzaga
Pere Arrom

COL.LABORADORS:

Els qui suscriuen els articles

IMPRESSIO:

"Apòstol y Civilizador" Petra.

PATROCINA:

L'Excelentíssim Ajuntament.

NOTA DE REDACCIO:

Els articles en aquesta revista
expressen únicament l'opinió dels
propis autors.

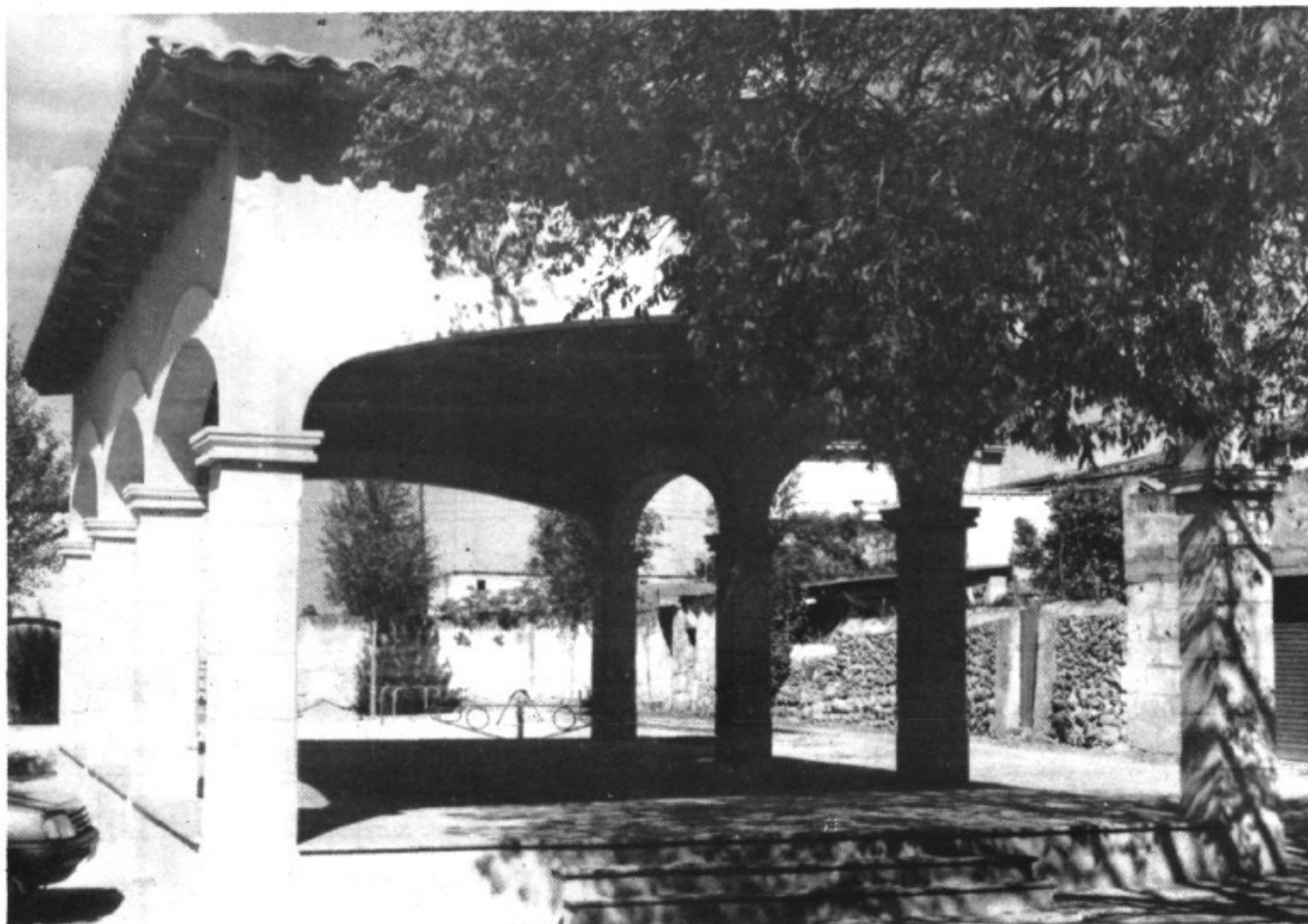
EDITORIAL

Donat l'innegable èxit que ha tingut el darrer (o primer) número de la revista que teniu en les vostres mans, de la qual vàrem exhaurir tots els exemplars, hem decidit continuar la nostra tasca d'entretenir-vos un poc cada dos mesos.

Com era d'esperar, aquest número és considerablement més reduït que l'anterior, cosa que es deu, no a una falta repentina d'inspiració o manca de ganes de fer feina, sinó més bé a un intent de normalitzar el nombre de pàgines, fent-lo més adequat a les nostres possibilitats econòmiques i de temps.

Esperam que la reducció abans esmentada contribueixi a un augment de la qualitat de cada una de les pàgines de SA SELLA, fent-la encara més atractiva i entretinguda. Confiant novament en la vostra bona acollida, ens despedim fins d'aquí dos mesos...

Fins llavors.

TEMPS ENRERA

LA CRISMERÀ

D'es castell de Alaró al castell d'Amós

El procés de la beatificació de Sor Francinaina Cirer, està pràcticament conclòs, falta l'aprovació del Col·legi de Cardenals. És una cosa feta. El poble de Sencelles, tindrà una illusió complida.

Per tot això, cal dir que, el dia 15 de Març de 1238, es confirma de una manera oficial, la fundació de la nostra Parròquia de Sant Pere. De llavors fins al moment de la beatificació, no haurà tengut la nostra Església de Sencelles moment més gloriós. Tot el que hagi pertenescut al patrimoni de la parròquia serà revaloritzat per la veneració a la Mare Superiora. Idò!, vos vull dir, que un objecte molt important, pareix que s'ha perdut dins la nostra Parròquia es tracta d'una crismera.

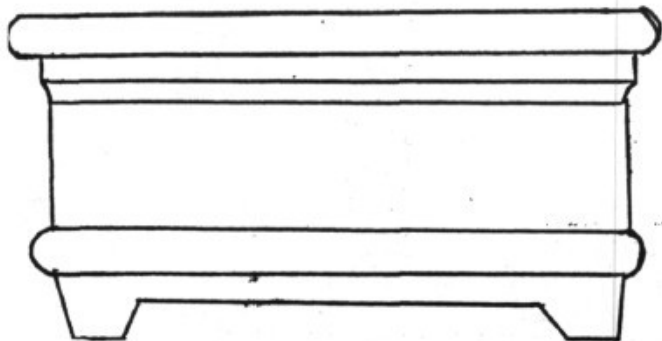
El valor material no és important, però sí, moltíssim, el valor històric. Segons les dades que he pogut replegar, corria l'any 1944, quan era rector d'aquesta parròquia Mossèn Gabriel Parera i Pascual. Un capvespre es passetjava devers Son Arrossa, millor dit, entre Son Arrossa i Ca's Canar, era devers el mes d'abril, la primavera ja bullia, i de cop i resposta l'home quedà com a petrificat. Havia alluinat un al·let devora una caseta de roter. En roigenc, amb ell donave de menjar de segó a l'aviram. Idò bé, heu de sebre que el que portava a les seves mans era una crismera pels olis Sants, és a dir el crisma.

El senyor rector va dur la "Crismera" a l'Església, la féu ben neta i l'exposà a totes les persones perquè admirassen una relíquia; que segons els entesos podia pertànyer a l'Església de Ca'n Arrossa, el districte que cobria desde el castell d'Alaró al castell d'Amós, i això demostraria, en part, que la primera Església no va esser la de Costitx.

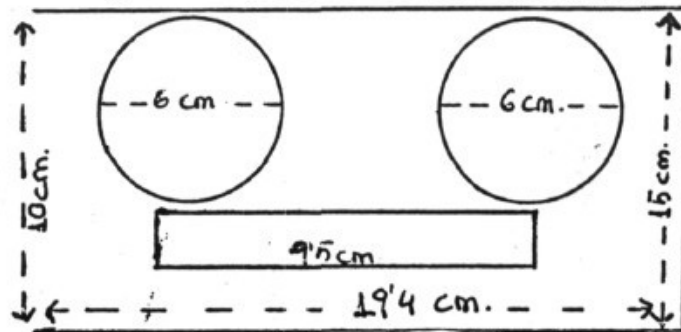
Segons notícies ningú sap res de la dita "Crismera". S'ha perduda?. Pot esser. El que sí és cert que si qualcú de vosaltres l'ha vista i la pot recuperar ferà una obra molt important pel poble de Sencelles.

Per Vicenç Comas i Juan.

Vista de front

Vista part superior de la Crismera

Detall de la Crismera.

PININ⁵

LA CARRETERA DE SENCELLES A INCA UNA AVENTURA APASSIONANT

Per molts de sencellers la paraula monotonía ha deixat ja de tenir un significat. La monotonía és una cosa que se t'aferra a la teva vida i poques vegades la pots deixar fer, tard o prest totes les coses que et passen perden el seu alicient, tot mos comença a parèixer igual, aixecar-se el matí per anar a fer feina, fer-hi sempre lo mateix, menjar quasi sempre els mateixos tipus de menjars, xerrar avui i demà també dels mateixos temes, etc...

Es necessari per tant, trobar alguna cosa que ens faci snetir que sortim de la monotonía en la que ens trobam inmersos. Aquesta l'hem trobada els sencellers en anar de Sencelles a Inca i viceversa per la carretera que en aquets moments estan aixamplant. Quina aventura!, el rally París-Dakar queda petit devora això. Et fiques dins el cotxe, et fermes ben fermat i arri! cap a Inca. Al principi de la carretera et trobes amb un cartell vermell que fa mal als ulls el mirar-lo i que diu "Carretera cortada por obras", dónes gas i cap a Inca s'ha dit. Una vegada has caminat mig quilòmetre ve lo bo, màquines que treuen roca tan aviat com et surten els doblers de la butxaca, només que els doblers els acabes en un norrès i la roca no s'acaba mai. Després camions que traginen la roca i que fan tanta pols com els del París Dakar, a tot això li hem d'afegir els tractors carregats de fems o de terra, els motorets, les bicicletes, els carros i els que van a peu que si no els toques es pito te'n carregues més de dos, perquè saps que hi van de per enmig. Per acabar-ho de fotre, de clots i sotrats n'hi ha un faster, pareix que el cotxe s'ha

de desfer en peces, de per tot sents renou de peces que pateixen a les portes, als vidres, als seients, dintre del maleter, etc. Com més t'enfonyes a la carretera més pols trobes, arribes a n'es Sarral des Vent on hi ha dues màquines que li fan sa clentxa. Passat Binifarrí i a la recta de Ca'n Rinya dónes més gas i et poses a 70 i pareix que vas a 120, amb això que el brusquer que duies aferrat a darrera ja no li dus, t'és tà passant a 120 per la drete!, per el bocí que fan nou i que només és terra pitjada. Quan t'ha passat quasi t'has d'aturar perquè no hi veus de pols que ha aixecada. Una vegada ha fuita la pols pots continuar el trajecte i aà cap d'una estona i si has menat amb seny arribes al creuer de la carretera d'Alcúdia, et toques la cara i dius:

Déu meu, som viu !!!

JAUME PERELLO I JOAN MUNAR

ACTUALITAT MUNICIPAL

Ple Extraordinari del dia 11-4-88

Es va aprovar per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte el Presupost Ordinari de l'Ajuntament de Sencelles de 1.988, estant nivellats els ingressos i les despeses pujant a la quantitat de 32.500.000⁺ pts.

Ple Ordinari de 11-4-88

Es va aprovar per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte el projecte de creació del Servei de Funerària Mancomunat. Es va aprovar igualment per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte sol·licitar al CIM la inclusió de les obres que se citen per ordre de preferència que s'enumera al Pla d'Obres i Serveis de 1988: "Xerxa d'evacuació d'aigües de pluja del carrer Jaume Sard"; "Evacuació d'aigües de pluja 2ª fase del carrer d'es Rafal fins a les Escoles carrer Ramon Llull"; "Pavimentació asfàltica de la Plaça Nova, del carrer Constitució i del carrer de la Pau"; "Instal·lació de farols al carrer de les vivendes de protecció oficial"; "Pavimentació voravies prolongació del carrer Serra i del carrer Jaume Sard"; "Reforma i ampliació de l'antic lloc de matances de Sencelles per a la seva conversió en magatzem"; "Pavimentació de la Plaça de Ruberts"; "Pavimentació del tros del camí de Montuiri"; "Pavimentació del camí d'enllaç entre el camí de Montuiri i la carretera de Sencelles-Costitx"; "Pavimentació d'un tros del camí dels Horts o camí de Binifat"; "Pavimentació asfàltica del camí de Biniali-Son Arrossa"; "Reforç del firm del camí de Son Arrossa (entre carreteres d'Algaida i les cases de Son Sant Joan) fase B i fase A.

Ple Extraordinari de 6-5-88

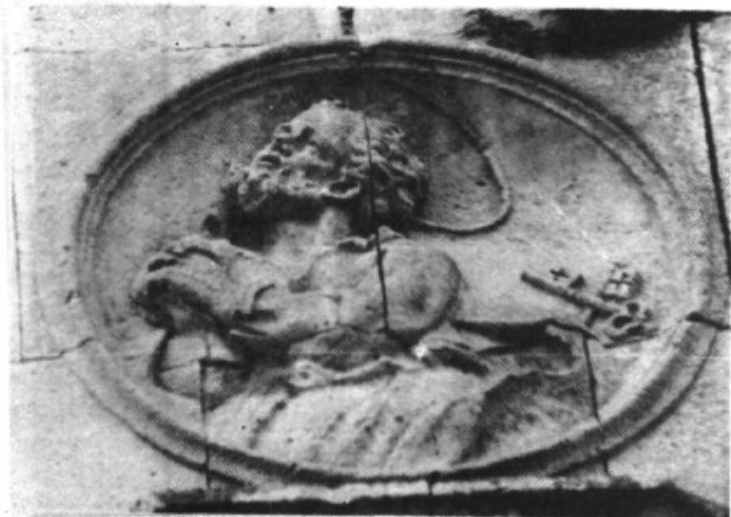
Es va aprovar per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte el projecte de "Servei de Policia Rural Mancomunada".

Ple Extraordinari del dia 3-6-88

Es va aprovar per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte el plec de condicions que ha de regir la contractació directa de l'obra "2ª fase construcció del Centre Assistencial per a la 3ª Edat de Sencelles". Així mateix, fou aprovat per unanimitat dels membres de la Corporació assistents a l'acte sol·licitar al CIM ajuda tècnica per a la redacció dels projectes tècnics que se citen per l'ordre de preferència que s'enumera: "Projecte de construcció de casetes del camp de futbol"; "Projecte de construcció de piscina"; "Projecte de pavimentació asfàltica del camí envoltant de Ruberts"; "Pavimentació asfàltica del camí del lloc de Matances" i "Pavimentació asfàltica del camí de Jornets.

Srs. Assistents als Plens Citats:

- Ple Extraordinari del 11-4-88: Tots menys M. Rosselló.
- Ple Ordinari del 11-4-88: Tots menys M. Rosselló.
- Ple Extraordinari del 6-5-88: Tots menys B. Rubí.
- Ple Extraordinari del 3-6-88: Tots menys M.A. Ramis i B. Rubí, assistint a l'acte A. Mulet a l'últim punt de l'ordre del dia.

Baix relleu del portal major.

COMUNITAT PARROQUIAL.

Intentem reflexionar a través d'aquestes línies el que significa per cada un de nosaltres formar part d'una comunitat parroquial.

És simplement una institució a la qual acudim per demanar serveis, per celebrar uns sacraments?

En aquest cas la fe es dona per suposada, i s'ha de parlar d'una fe inmadura, poc arrelada d'una relació fe-vida totalment inconexa, per tant d'una fe no -

feta vivència.

O és per altra banda la comunitat parroquial allà a on ens sentim enviats a ésser testimonis de Jesús de Natzeret amb fets i paraules?

Dins aquesta església tots compartim la mateixa dignitat d'ésser fills del mateix Déu Pare, encara que responsables de tasques diferents i amb plena consciència eclesial.

Facem un esforç seriós per renovar i revitalitzar la nostra comunitat

"ANY MARIÀ"

El proper dia 15 d'Agost, festivitat de l'Assumpció de Maria, es clausura l'Any Marià.

Amb motiu de la celebració d'aquest any hem pogut veure a la Llonja de Palma una exposició dedicada a Maria.

En aquesta exposició s'hi trobaven dues obres procedents de la comunitat de Sencelles; una procedent de la parroquia: El sarcòfag de la Mare de Déu i l'altra del Oratori de Ruberts

La Circumscisió, ambdues del mateix autor: Mateu López, fill, Datades entre el 1574 i el 1578.

Retaule de la Mare de Déu
Rosari. Rectoria de Sencelles.

ENTREVISTA

AMB MESTRE JOAN REI

Personatge prou conegut dins la vila. Fuster de tota la vida, escolà major de l'església una partida d'anys, comediant com ninqú, i una de les persones que més coneixen la realitat del poble des del Moviment fins - als nostres dies.

- Quin any vareu néixer?

Vaig néixer a Sencelles el 5 de Febrer de 1924.

- Mestre Joan, anareu molts d'anys a l'escola?

Vaig anar amb ses monges fins - al vuit anys i llavors, amb el vicari D. Macià Noguera que li pagaven un duro cada mes fins que sa República el va aturar, i no ens quedà altre remei que anar a ses cases, un dia a ca nostra, un dia a ca'n Lluc, un dia a Ca'n Pou; - després se'n va anar D. Macià i vingué D. Josep Ramon, hi vaig anar amb ell fins als 11 anys.

- Quan començàreu a fer de fuster?

Tot d'una que vaig acabar s'escola; però es temps de vermar i a metlles anava a Ca'n Xim a fer feina i guanyàvem 1 pta. cada dia, però si en Biel Pafaca "es barber", que havia estat a Lluc, cantava - sa Salve, ens donaven un Fassonet de vi.

- Heu estat un home que us han agraït ses bauxes. Contau-nos qualcuna.

Sí, sa festa sempre m'ha agradat. En temps meu no hi havia "pubs" i els al.lots haviem d'estar davall es lladoner de sa plaça perquè no podíem entrar a sa taverna.

Jo tenia 17 anys, i es darrer diumenge de juliol a Sencelles feien sa festa de "La Beata" (carrosses i ball a sa plaça), i s'havia perduda. Un dia vingué a ca nostra Donya Margalida de Son Sales i em digué: Joan, m'agradaria tornar fer sa festa, jo la pagaré, i si d'ús música us donaré 15 duros.

En Toni Xotano i jo, ja hem partit amb els 15 duros (ens pensàvem esser en March) de cap a Lloret a llogar sa música, i "l'amo En Toni des camion" ens digué que si llogàvem sa música ell faria es

viatge de franc. I ja ho crec si la manàrem a sa música! El primer que vaig dir a en Xotano que no els faltàs beure (sa botella de cassalla anava a duro, i ses herbes a 4 ptes). Tothom anava gat.

Un vell de ca's Xicot que havia tocat es bombo gros, en Xesquet es redoble, i mestre Bernat Just es platinos, i ja han pres es "mando" de s'orquestra (ben redons) i ball i renou fins a les 12 i mitja.

Una altra vegada enganxàrem una moto d'En Biel de sa farinera i anàrem amb un carro a Palma. Un any prenguérem es carro a "l'amo En Joan Diner" que el tenia carregat d'estelles, i ja li hem enganxat sa moto, En Biel de sa farinera, En Pep Ranyina, En Miquel Merris i jo, i de cap a Biniali a missa primera; entràrem per darrera i ens enfilàrem cap al cor, en Miquel Merris no tingué altra idea que posar-se a tocar l'orgue a mitjant missa. "L'amo En Batista" que passetjava sa bassina, ja ha pujat cap al cor i ens vols de bufetades tantes mai! Agafam sa moto amb so carro i de cap a Sencelles com un llamp, amb un fum que pareixia es tren de Santanyí.

- A on féreu es servici?

El vaig fer a Enginyeria i vaig servir 28 mesos. Acabat es servici vaig seguir fent de fuster, carros, molins, i sínies (he vist fer 9 sínies mores que pareix que fa 100 - anys que no marxen).

L'any 31 que va entrar sa República a Sencelles, hi havia 508 carros que rodolaven.

Després vaig pensar de casar-me i ho vaig fer l'any 52, i ben content qu'estic de sa dona, tinguérem 4 filles i ja tinc 6 nets (3 de cada casta).

De caset vaig fer una temporada - de feina a "s'osca", però no era lo meu i me'n vaig tornar a fer de fuster. De fuster he fet tota sa vida, fins que als 61 anys vaig esser tocat (gràcies a Déu estic molt bé).

- Parlau-nos un poc de ses comèdies, i d'aquesta parella que tant recorda sa gent "en Pep Puça i en Joan Rei".

Comèdies n'he fetes moltes, ja no me'n record quantes.

Sa comèdia de Santa Agueda havia estat adormida molts anys, l'any 31 la feren i rifaren una bicicleta - que era igual a un "avion" de avui a 2 reals es billet. No la tornaren fer més fins que ens aplegàrem un parell i trobàrem a Ca'n Grau un exemplar manuscrit que tenia 400 anys però no hi havia qui l'entengués, i mestre Antoni Rata ens deixà un exemplar i entre el seu i es vell (s'autèntic) D. Pedro Carone en va elaborar un ja fet a màquina (que encara reina), trobàrem es vestits i ferem sa comèdia. De casats, en Pep i jo la tornàrem fer un parell de vegades.

En aquell temps n'hi havia molts que no sabien llegir i mestre Antoni Rata, els feia aprendre els papers a força d'assajar (enssallayen de després de vermar fins el dia de Sta. Agueda) i es poble la sabia de cor, però els agradava i hi anaven cada any, i noltros acabàvem amb un bon gat.

- Quin temps féreu d'escolà major?

Ho vaig esser 6 anys, Sencelles - era una de ses parròquies de Mallorca amb més tradició d'escolania major

De matinada anava a tocar ses Avemaries, a les 12 hi tornava i pu-

java al campanar a donar corda al rellotge (en temps meu no va estar mai aturat) i l'hi havia de donar corda cada dia amb una maneta.

En venir festes o oficis de morts, havia d'anar a preperar-lo tot, vestits i ornaments.

Jo m'he vist entrar a l'església a les 3 i mitja, a les 4 hi havia missa vespertina, a les 6 un casament, a les 8 sa missa del vespre, a les 9 vigilia i sortia de l'església a les 2 i mitja de

sa nit. Però m'agradava molt, entrava cansat i sortia descansat, era una feina (que n'hi havia molta) que m'agradava tant que no me'n temia, l'he enyorada molt, perquè em sentia escolà, però ses coses no anaren bé i me'n vaig anar.

Rectors n'he conegut molts, però cap com es rector Parera, d'ell vaig conseguir sa cèdula per poder tenir sa cartilla des tabac quan anava tan escàs. De l'església en podríem parlar fins demà, ho conec tot fil per randa.

- Que ens podeu dir de ses carrosses?

Carrosses també n'he fetes moltes, amb en Pau Valero no hi havia cap Sant Antoni que no sortís sim. damunt un carro vestits d'una cosa o s'altra.

M'agradaria dir una cosa d'aquesta concursos d'ara, i és que, a tothom, les donassin es mateix premi perquè ses carrosses guanyant o no, duen molta feina.

Sa cinta de sa gravadora ja havia acabat i encara ens contava de bones i de més bones, però es temps amenaçava aigua i era hora de partir.

Moltes gràcies "Mestre Rei".

10 SA NOSTRA LLENGUA

TROBADORS I JOGLARS (I)

Es trobador és s'autor de composicions versificades en llengua vulgar, en occità; en canvi, es poeta ho fa en llatí.

Es trobadors escrivien es seus poemes per ésser cantats, que significa que havien d'ésser, una majoria qualificada, músics experts. Això vol dir també que se tracta d'una poesia destinada a ser escoltada més que llegida. Per tant, es procés de creació d'un poema era una feina complexa que no admetia improvisacions, i sovint eren es mateixos autors els qui els cantaven.

Així, se pot assegurar que es trobadors eren persones d'un elevat status cultural i que podien dedicar temps a sa creació de poemes; això, afegit a's fet que ens trobam a's segle XII, ens permet arribar a sa conclusió que es trobadors eren, majoritàriament, nobles.

Fins a sa batalla de Muret, Catalunya estava més orientada cap a França, per raons de proximitat geogràfica, per llaços polítics entre Catalunya i el Sud de França -s'ha de dir que Alfons el Cast se va erigir en comte de Provença i gràcies a ell se va fer una reunió de trobadors-, per relacions econòmiques, per un mateix sustrat lingüístic, etc. Tot això va contribuir a que es trobadors escriguessin en provençal.

A's costat d'es trobadors hi ha una figura complementària: es joglar, que era s'encarregat de difondre sa literatura d'es trobadors. Es joglar sabia fer de tot, solia ésser de casta humil, i eren homes de divertiment que montaven espectacle, cantaven, ballaven, etc. Hi ha joglars lírics, més fidels a s'original, més apurats, i es joglars èpics, més improvisadors i que feien innovacions damunt un mateix tema.

Es fet que alguns joglars prenguessin es nom d'es trobador per a qui treballaven i que sa majoria duguessin noms més o menys atractius ens indueix a pensar que sa distància social entre trobador i joglar era considerable. No hem d'oblidar que foren trobadors reis com Al-

fons I de Catalunya-Aragó, grans nobles com Guilhem de Peitieu, papes com Climent IV, i gent que gaudia d'una confortable posició a sa rígida i estratificada societat feudal.

VOLEM ESCRIURE BÉ

La vocal neutra(I)

La vocal neutra és aquella que sona com les "a" i les "e" de "galleta", és a dir, és aquella vocal en posició àtona (que no té la major intensitat de la paraula), i tant es pot escriure "a" com "e". El problema sorgeix a l'hora d'escriure si hem de posar "a" o "e":

• Si la vocal neutra és la darrera lletra d'una paraula:

- escriurem "e" a les paraules masculines.

mestre
pebre
llibre
metge

- escriurem "a" a les paraules femenines.

taula
cadira
porta
dona

però, en la nostra llengua, per cada regla hi ha una sèrie d'excepcions:

- hi ha paraules femenines que acaben en "e", que coincideixen, normalment, amb les que en castellà són femenines i acaben en "e" o "en".

mare
torre
verge
imatge

- hi ha paraules masculines que acaben en "a", que coincideixen, normalment, amb les que en castellà són masculines i acaben en "a".

diploma
telegrama
monarca
maquinista

• Si la vocal neutra és la penúltima lletra d'una paraula sempre escriurem "e".

posen
taules

Tercera Edat

A TOTS ELS QUI JA HEM CAMINAT
TRES QUARTES PARTS DEL CAMI

Quan anam d'excursió
procuram passar un bon dia
entre acudits i cançons
i una bona companyia

Es un dia de descans,
un ben merescut repòs,
disfrutem de l'hermosura
que no havíem conegut.

Relaxam el nostre cos,
se reforça l'esperit,
i després quan recordam
disfrutem del que hem vist.

Duim una vida tranquil·la,
procuram bon temps passar,
ens anam traient les espines
que abans ens vàrem aficar.

Excursió en "Es Foro de Mallorca"

Per això sempre procur
demostrar sentir alegria
i quan de mi us recordeu
pensau que és bo sentir poesia

Quan m' assec i agaf la ploma
per expressar el meu sentir
dins el meu cor les floretes
me fan esser un gran jardí.

I el que puc transmetre
donant-ho a l'altra gent
és que els desig content
i com jo sentin il·lusió

I si en fer una altra excursió
vos hi puc acompanyar,
me sentiré molt feliç
de amb vltros poder estar.

Maria Jordà

BÀSQUET INFANTIL FEMENÍ

L'escola de Sencelles, com cada any, ha participat en l'esport escolar, concretament en el bàsquet de la fase comarcal. Dins la mateixa s'han dut a terme distints partits:

Sencelles va guanyar els tres partits de la fase prèvia, quedaren de la següent manera:

Sencelles - Binissalem 29 a 21

Sencelles - C. Llevant d'Inca 21 a 3

Sencelles - Consell 32 a 5

Després d'aquestes tres jornades ens quedà la final Comarcal per a saber qui havia d'esser el campió de "Sa Comarca". Aquesta fase es jugà contra l'escola "La Salle" (Inca). Aquest partit va esser molt disputat ja que es varen fer dues pròrrogues guanyant definitivament la Salle per un sol punt.

FUTBOL - SALA INFANTIL

- El nostre col·legi ha participat també en el torneig de futbol-sala escolar.
- Aquest any ha estat un dels millors, ja que hem arribat a la final.
- Participaven dos grups de quatre equips; el qui quedava primer de cada grup jugaria la final.
- El primer partit el vàrem perdre contra Costitx per 1 a 9. El segon el vàrem

guanyar per 1 a 2 contra l'equip de ponent d'Inca, l'últim també el vàrem guanyar per 7 a 2 contra Consell, per tant vàrem quedar els primers del nostre grup i vàrem disputar la final contra el Beato, però vàrem perdre amb un "gol average" de 9 a 4.

Alumnes de 8è

CROSS ESCOLAR

Des del novembre s'han anat fent unes proves de cross a Tnca i a distints pobles, on hem participat diversos representants del nostre centre.

Es varen realitzar dos controls = un a Tnca i l'altre a Binissalem.

La prova final va ésser a Tnca quedant classificats el quatre primers de cada categoria. L'equip del col·legi de Sencelles quedà en una bona posició.

Els quatre primers de cada categoria que guanyaren a Tnca s'havien de veure a la gran prova que es feia a "S'Estanyol" ja dins la fase insular i territorial. En aquesta prova la representació sencellerana dins les distintes categories tingué el següent resultat. En la prova de Benjamí Fomení; Margalida Mena Alomar quedà quarta; Anna Maria Ferrer, Guadalupe Guimà, Catalina Maria Giner, M. Antonia Alay i Maria Munné quedarem més endarreres. L'equip alerí Fomení Sebastiana Alabés Ramis quedà tercera i seguida més endarrere de Sebastiana Alabés Costa, Margarita Alay, Francisca Alomar. I per últim, el cadet masculí Josep Mosquida Alomar quedà en setzè lloc.

L'equip alerí femení de Sencelles quedà en un meritori tercer lloc.

MÚSICA

Com vàrem dir a la passada revista dedicarem aquest apartat a informar sobre els distints grups musicals del nostre poble. Avui parlarem de La Rondalla "Es Repicó".

La nostra Rondalla és un aplec de desset joves d'edats entre els dotze i vint anys que es reuneixen cada dissabte alegrement amb gust i il·lusió treballant sota la direcció de D. Miquel de Bunyola.

Els instruments que donen vida a aquest grup són tres llaüts, sis bandúrries i vuit guit rres. La finalitat dels llaüts i les bandúrries és dur la melodia i la de les guit rres acompanyar-la.

Aquest grup es va formar pel

desembre del 86 amb la finalitat de formar una tuna (encara que aquest projecte va fracassar). Actualment una de les activitats que du a terme aquest grup és preparar-se per oferir un concert anual coincidint amb el dia de St. Pere. A més també participen a alguna Celebració de l'Eucaristia acompanyant amb els instruments.

Les expectatives de cara al futur són moltes i variades, per això desitjam que les activitats que estan fent tenguin una continuïtat i que no es desanimin.

Endavant!!!

Ja falta poc perquè arribin ses festes de la Mare de Déu del Carme i voldriem demanar a un dels més vells d'aquest llogueret, que ens contàs com eren en aquell temps les festes de Ruberts.

A veure Mestre Toni conta-nos:

- Com eren antigament les festes?
- Es vespre abans de la Mare de Déu, és a dir, dia 15 a sa plaça cantàvem un poc a la Mare de Déu i petits i grans anaven a confesar-se per poder l'endemà combregar.
L'endemà, el dia de la Mare de Déu es senyor de Son Jordà que era el que s'encarregava de tot aquest assumpte de ses festes, convidava a 7 o 8 capellans i se posaven a dir missa tot es dematí. A les 11'30 deien "l'ofici" i es jovent es posava lo més bo que tenia, joies fins en es colze; després hi havia un gran dinar i sempre molts de convidats familiars a ses cases particulars.
- I per la tarda, no feieu res?
- L'horabaixa tornàvem a fer processó amb la Mare de Déu del Carme, la passetjàvem voltant Ruberts amb els carrers enrmellats i una bona repicada de campanes; i acabat tot això feiem sa xerrada o ballàvem fins que estàvem cansats.
- I havia més gent que ara a ses festes?
- Mare de Déu si n'hi havia més que ara, ara quasi no hi ha ningú!
- I no hi havia cap dia durant ses festes que féssin cucanyes o jocs?
- Si que en féiem, que vol dir! es diumenge primer després de la Mare de Déu es feia sa festa "des carrers" que consistia en fer corregudes a peu, de muls i someres, i es qui feia primer guanyava un conill, un pollastre o altres joies.
- Bé ara que ja ens heu comptat més o manco com eren ses festes, ens hauríeu de dir una glosa que es refereix a aquestes festes Ruberteres.

" DE PASSAT DEMA VUIT DIES,
SERÀ LA MARE DE DÉU
S'ALEGRÀ ES COR MEU,
EN SENTIR SES XEREMIES."

Antònia Jaume i Vich

16 LA SOCIETAT DE CAÇADORS

LA GUATLERA

En els moments d'escriure aquests mots (Setmana Santa) puc fruit del cant d'aquesta gallinàcia que acaba d'arribar del nord d'Àfrica a més juntament amb la tòrtora, el tudo i el colom eren, no fa massa anys, de les primeres peces que es podien caçar.

Avui pei avui no és massa arriscat demanar que es deixin de caçar guàtleres per un motiu molt senzill: entre tots, caçadors i no caçadors, hem acabat amb les guàtleres, no és una afirmació sense fonament, basta comparar les guàtleres que ens penjàvem a la perxa fa vint anys i les que ens i les que ens penjarem enguany per la Mare de Déu d'Agost, els quatre caçadors de fa vint anys es divertien, als cent-cinquanta d'ara no ens toca a una cuixa per cap si ens repartim totes les guàtleres que poguem trobar dins el terme enguany.

Aquesta és la raó principal, perquè el Consell Provincial de Caça analitzi seriosament el problema, i prengui decisions que intentin solucionar la regressió en què es troba aquesta espècie.

Abans d'entrar en la problemàtica exposada parlem de la guàtlera i els seus costums perquè molts de caçadors és probable que ni la coneixin i abans d'apuntar hem de saber a què apuntam.

La guàtlera és de dimensions reduïdes, més petita que la perdiu i la tòrtora, el seu plomatge és negrós pel cap i pel pit sol ésser cendrós clar, un collar baix el bec diferencia els mascles de les femelles, com hem apuntat abans és un au migratòria per tant just està amb nosaltres una petita temporada..El fenomen de les migracions dins les espècies animals és una resposta dels organismes per adaptar-se a les condicions mediambientals. Laguàtlera realitza dos viatges un pre-nupcial a la prima-

vera desplaçant-se del nord-Àfrica fins a les terres mediterrànies i el post-nupcial que van un altre vegada a les àrees de repòs d'hivern.

Quan emprén el vol sol fer un renou característic, no molt llarga la volada, normalment, és curta a ras de terra.

SISTEMES CARACTERÍSTICS DE CAÇA DE GUATLERES.

Com la caça de les altres espècies hi ha uns mètodes legals i uns altres il·legals; anem a conèixer tant uns com els altres.

El botet i filats.

Just quan han arribat i les sementeres comencen a granar, aprofitant el cel, els furtius aprofitaven aquesta circumstància per agafar-les. El botet era un reclam que ens mans d'un expert imita el cant de la guàtlera, solien tenir forma allargada i fet amb cuir i un troç d'os, si el sabien fer funcionar cridaven els mascles i quan eren prop estenien els filats damunt el blat o l'ordi, quan estaven segurs de la posició de la guàtlera l'assustaven i ella empenia el vol i s'enganxava als filats.. Un altre mètode menys usual era caçar-les amb garbellets, emprant per menjar una espiga de blat. Pareix que aquests mètodes, per sort, estan en regressió. El sistema més emocionant és amb un ca mè; no fa molts d'anys podien fruit d'aquesta modalitat, normalment, abans de veure el sol per damunt Ca'n Feril, havies d'ésser a la zona d'horts del Pou Major i eren faves comptades agafar una dotzena de guàtleres si tenies un bon ca, també en el horts de Ca's Canar, els Estanys, Ca's Brusquer, S'hort d'es Frares i Baixos de Lear eren zones on es podia passar gust amb la caça d'aquests aus. Els matins, les caçaven dins els rostolls i els capvespres dins els horts. A favor de vent veure un ca mè aixecar el cap, ensumar i anar directament cap a ella amb la coa estirada, aturar-se i esperar le veu de l'amo per fer-la alçar el vol és tot un espectacle i

(Continua a l'altre plana)

SUBVENCIONS.

Darrerament l'estat Espanyol a través del Ministeri d'Agricultura Pesca i alimentació, anava concedint unes ajudes per la realització de determinats programes de millores agrícoles concretes que sempre eren una part del total de la inversió. Amb l'entrada al Mercat Comú, això canviarà substancialment a partir de Gener de 1.999.

Així i tot, encara existeixen ajudes concretes per segons quins programes com són, per exemple: compra de maquinària en comú, ajudes a la ramaderia ovina, i així, fins unes seixanta - quatre ajudes distintes que seria llarg d'enumerar.

Per altra banda, estan vigents actualment les mesures d'ajuda a les zones més desfavorides, dins les quals Sencelles no hi entra, i com també les ajudes a la pèrdua de renda del ramat ovi, el que ha tengut la carn d'ovella a les llotges espanyoles. Aquest any unes 2.580 pts per cap i calculam que es pagarà per setembre.

Realment el que aconsell és que sempre que un pagès vulgui efectuar qualche millora de qualsevol tipus a la seva explotació i sempre abans de començar, passi per qualsevol de les organitzacions agràries existents a Mallorca perquè el puguin aconsellar en el seu cas concret. Concretament la nostra organització: Federació Agrícola Ganadera Balear F.A.G.B. té oberta la seva oficina davant la conselleria d'Agricultura i està oberta tots els matins per aconsellar i assessorar a tot aquell que ho desitgi. Hi ha diners per

millores i moltes vegades criticam que sempre els se'n duen els mateixos, segurament és el més còmode. No critiquis i acudeix a informar-te perquè tu també tens dret a beneficiar-te d'aquestes ajudes, segurament si tu no t'interesses ningú te les durà a casa teva.

Ventura Rubí.

(Continua de la plana anterior)

després de la portada, podeu estar segurs que, moltes vegades, els pèls es posen de punta. Per desgràcia, això no és possible les causes de la regressió de la guàtlare són moltes però cal citar: 1ª La modificació del medi que des dels anys seixanta fins ara hem duit a terme. La superfície d'hort ha disminuït considerablement. 2ª La mecanització del camp s'ha incrementat. 3ª L'augment dels caçadors. Com a conseqüència, la guàtlara ha modificat el seu comportament, com diu Miquel Delibes al seu llibre "La caza en España". I és normal, perquè els animals també evolucionen per poder adaptar-se i sobreviure.

Andreu Suñer.

18 GRUP SANTA AGUEDA

Es grup Sta. Agueda se formà fa més de 10 anys i l'anomenaren així perquè cada any posaven en escena sa vida de Sta. Agueda.

Durant aquests 10 anys hi han passat moltes persones i han representat quasi sempre obres de tipus costumista. Entre ses més recents podem citar: "L'amo de Son Magraner", "La Pesta", "El sogre de Madò Rosa", "Una temporada a ca sa dida", "Es nirvis de sa reboda", etc.

Cada any tan sols se representa una comèdia perquè per motius de feina o d'estudis, ens és impossible representar-ne més, ja que això suposa molt de temps d'assaigs i preparació.

Aquest any es representarà una obra d'en Martí Mayol anomenada "Ca'n Miraprim", una comèdia costumista i molt divertida.

Tractad'una família de devers els anys 50 on ses bregues i discussions són lo típic.

S'Ajuntament els expropia sa casa i els dona una misèria per ella però el xec que els donen se perd.

Però no és que s'hagi perdut, és que un dels membres de la família l'ha robat; qui serà el traïdor?

Això ja no vos ho podem dir, però si veniu ho descobrireu.

Aprofitam s'ocasió per convidar a tota sa gent interessada en formar part en el grup Sta. Agueda.

Aquest no és un grup tancat i tothom que ho desitgi pot perticipar-hi encara que no volgueu sortir a escena ja vos trobarem feina perquè a darrera també hi ha molta de gent que fa feina.

Aquest grup està, en aquests moments format per un grup de joves que, amb molta d'il·lusió volem alegrar un poc es poble. Amb molta de feina i nirvis intentam dur es grup endavant i esperam que aquesta obra que ja preparem vos agradi. Vos esperam a tots!!!

DESDE SA TRIBUNA

Dues són les principals notícies esportives que cal destacar des de l'aparició de la darrera revista. Per ordre cronològic, no d'importància, la primera és de futbol, el campionat de lliga de Segona Regional obtingut per el C. E. Sencelles, cosa esperada però no menys difícil.

L'altra, d'atletisme, en Gui

llem Ferrer el passat dia 12 fou campió de Balears de Gran Fons, carrera celebrada a Ciutat on el senceller va demostrar una vegada més la seva categoria dins de l'atletisme balear. A veure si les autoritats esportives locals se n'adonen compte i organitzen alguna carrera en el seu honor. Falta fa.

M'HO HA CONTAT UN PICA-SOQUES

Després d'una llarga i exitosa temporada, la plantilla del Sencelles ha posat vacances.

-o00o-

Vacances obligades, ja que el club s'ha quedat sense camp de futbol, el vell està venut i el nou ...

-o00o-

No passeu pena, el pica-soques m'informa que ben aviat tendrem el nou. Es pensa que per la Mare de Déu d'Agost es farà la inauguració,

i quina inauguració, el Sencelles podria enfrontar-se al Poblense i fins i tot al primer equip del Mallorca.

-o00o-

Tornant a les vacances dels futbolistes, el club ha posat a disposició dels jugadors i dels qui vulguin, un avió per anar-hi el proper dia 30 a Eivissa.

Bon viatge.

-o00o-

JA SOM DE PRIMERA **CAMPIONS**

Com tots esperàvem, encara - que a la recta final es va com-- plicar una mica ja que dins Cam-- panet només valia la victòria , el Sencelles es va proclamar CAM-- PION de Segona Regional.

A Campanet els sencellers va-- ren demostrar una vegada més que eren els millors, tan sols a la primera part hi va haver qualche nirvi, però, a la segona part - sortiren en pla campió i si no

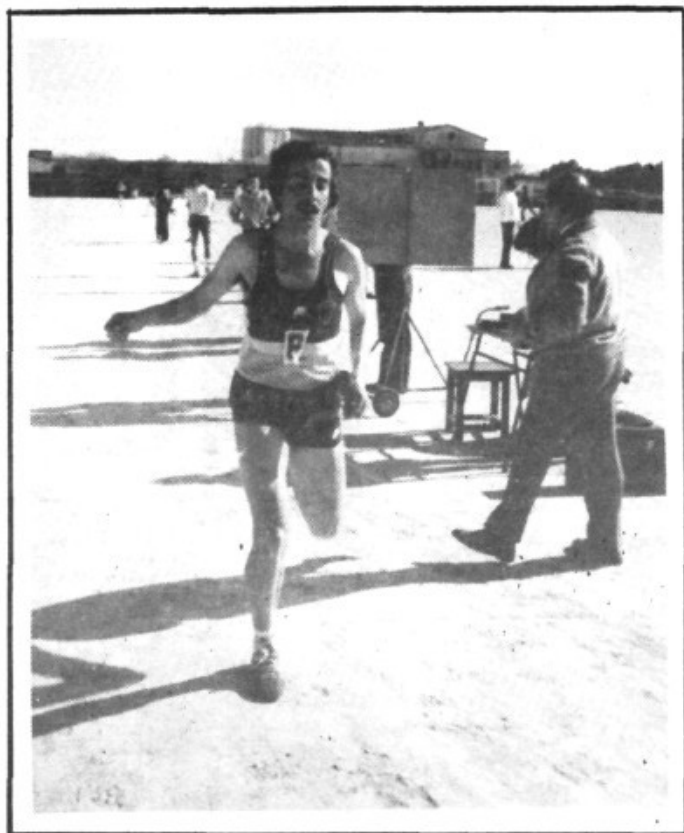
més feren cinc gols fou producte de la mala sort.

I ara a Primera Regional on els problemes seran més grossos, els equips més potents i amb un nivell de joc molt superior i to-- talment seriós.

**GUILLEM
FERRER**

CAMPIÓ DE BALEARS

El passat dia 12 va tenir lloc el Campionat de Balears de Gran Fons, en el Polígon de Son Castelló.

La carrera fou bastant difícil ja que el sol espitjava de debò. Totes les mirades anaven cap a un sencer, en Guillem de Ca's Canar, ell marcà el ritme que més li convenia i no més li feren front un o dos corredors del Filípides al principi de la prova, ja que les tres darreres voltes al polígon les va fer tot sol molt destacat.

La classificació final va quedar de la següent manera:

1. Guillem Ferrer (Mediterraneo) amb 1 hora, 10 minuts i 6 segons.
2. Garcia
3. Jurado, Corredors del club Filípides a més de 2 minuts.

ENHORABONA GUILLEM I ENDAVANT.

NOTICIES FRESQUES

Com tots sabeu s'ajuntament ha posat molts, molts de discos. Evidentement hi ha discos ben posats i n'hi ha que estan mal posats...

Lo cert però es que s'A-juntament, vol que es - complésquin. Per això hi ha es "metodo tradicional" de...

O també metodos revolucionaris com aquest...

Una vegada estudiada la manera d'entrar les màquines al camp de futbol nou, es va decidir (per força) entrar-les amb helicòpter per falta de pas.

Però a causa de la poca seguretat - actual dels helicòpters, no ha quedat més remei que esbucar mitg poli-esportiu per passar.

.....

TVS ha decidit llevar-nos sa pardalaria; de 2 a 4 del capvespre emetran cinema de rabatua:

"Emmanuelle" (I, II, III, IV) "Gatitas calientes", "Culos al aire",...

Nota: L'emissió de les misses no es veurà afectada.

Degut a que l'any passat no hi va haver renou a bastament per la Mare de Deu, enguany "es - festeros" s'han proposat que - n'hi hagui a voler.

Veurem pulseres, racades, cregtes de gall anglès, mocs d'indiot (a lo modern "tupés")... i fins i tot negres.

.....

Degut a la gran quantitat d'obres que s'ajuntament té en marxa, - batle i concejals han decidit treurer-se el carnet de "manobra". Con que són tan feiners amb dos dies estarà llest.

EN BARRAMOT.

BINIALI

El fet de ser membre d'una comunitat petita, amb unes característiques especials (no tenir autonomia i estar inclosa dins l'Ajuntament de Sencelles) configuren una situació política especial, per aquesta que firma aquesta col·laboració.

Biniali no es sent comandat pels que ells votaren, encara que no encara es sap qui varen ésser els guanyadors i per això hi ha vegades que es crea un clima d'enfrontament que no és gens bo per la comunitat.

Tal vegada fruit d'aquesta desconexió entre l'Ajuntament i el poble, l'Associació de veïns pren força i va assumint la gestió que hauria de ser la municipal.

Aquesta Associació ha aconseguit disposar d'un camp de futbol, fer una reforma del cementeri, cosa que va agradar molt als binialers, i altres coses de menor importància.

Entre les que s'estan realitzant actualment cal destacar la construcció d'una pista de tennis, arreglar l'orgue de l'Església, i sobretot la compra d'un solar en el qual es construirà un centre cultural per la Tercera Edat i sanitari. Àrea de grans dimensions i de la qual amb la compra del solar, ja s'ha donat la primera passa.

Crec que destacar la tasca d'aquesta Associació, tan ben presidida per En Toni Amengual i que compta amb la col·laboració de tot el poble, era necessari i de justícia.

Actualment, encara que la població de Biniali segueixi baixant, veim que està cobrant més vida. Tal vegada es deu a la quantitat de gent que hi va sobretot el cap de setmana per conviure amb els binialers.

AGRUPACIÓ ES JONC

Aquesta agrupació sorgí de s'Escola de ball de bot de Sencelles l'any passat.

Es va començar per afició fins a arribar a dur endavant s'Agrupació gràcies al suport de s'Ajuntament.

Està format per unes trenta persones de diferents edats i tots del mateix poble.

Els balls són arrelats a les tradicions més antigues de Mallorca.

Els assaigs se realitzen quatre hores setmanals.

Donada sa prompta formació d'aquesta agrupació encara no compta amb un grup de músics que sonin el seus balls, però confien que ben aviat se podrà formar aquest.